

Școala Vremii

RĂVISTA PEDAGOGICĂ CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de luni: Iulie și August.

CUPRINSUL:

T. Mariș: Cunoașterea integrală a copilului.

Pedagogie teoretică:

P. Șerban: Copilul în educația contemporană.
I. Blăgăllă: Muzeul școlar ca mijloc educativ în școlile primare.

Observațiuni și experimente pedologice.

I. Costescu: Atenția concentrată.

Pedagogia practică.

E. Mariescu: Schițe de lecțiuni practice corelative.

Diverse.

I. Vărtaciu: Strejăria la sate.
T. Mariș: Pe marginea unui ordin Ministerial.

Cărți.

Gh. Comănescu: Realizări și tendințe în școala americană contemporană.

Reviste.

Comunicări oficiale. — Redacționale.

Redacția: Str. Oituz No. 30. Arad.

Administrația: Str. Eminescu No. 43. Arad.

Abonamentul anual 60 Lei, 1 exemplar 6 Lei.

„Școala Vremii”

REVISTA PEDAGOGICĂ CULTURALĂ

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE
FORMAT DINTRE COLABORATORII REVISTEI.

Director: **TEODOR MARIȘ**, profesor.
Administrator: **SABIN MIHUȚIU**, învățător.

Manuscrisele nu se mai înapoiază.
Anunțuri și reclame se primesc după învoială.

**Manuscrisele, revistele pentru schimb și cărțile de
recensat se trimit pe adresa: Dlui Teodor Mariș, prof.
Arad, str. Oituz No. 30.**

**Corespondența privitoare la administrație: abona-
mente, schimbări de adresă, revistele înapoiate etc. se
trimet pe adresa Administrației: Dl. Sabin Mihuleț, Arad, str.
Eminescu 43.**

„Școala Vremii”

REVISTA PEDAGOGICĂ CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de lunile: Iulie și August.

Cunoașterea integrală a copilului

Cu alte ocazii¹⁾ am accentuat necesitatea impusă de porunca vremii, de a ne forma o *pedagogie românească*. Și spuneam atunci, că aceasta se va putea realiza pe baza *studiului copilului român*. Acest deziderat al vremii a ajuns deja sub oblăduirea oficialității noastre școlare, care dăd problemei importanța cuvenită a introdus, în scopul studiului copilului, în toate școlile²⁾ „Fișele pedagogice”, cari vor aduna materialul necesar fondării pedagogiei românești.

*Din această cauză și din considerare că centralizarea pedagogică nu se poate face decât de sus, noi nu am mai retipărit **Carnetul pentru observațiuni pedagogice și notarea elevului** avut în colaborare cu Dnii E. Spinanțiu și S. Bărbătescu.*

Răspundem pe această cale colegilor, cari ne cereau mereu carnetele amintite, puse de noi la dispoziția colegilor în toamna anului 1932. *Carnetele în forma în care au fost redactate la 1932, din motivele și considerațiunile invocate mai nainte, nu-și mai au rostul azi. Rostul lor în parte — partea privitoare la studiul copilului — îl îndeplinește „Fișa pedagogică” introdusă de Minister în mod obligatoriu pentru toate școlile.*

Cum însă „Fișa pedagogică” se va pătra în arhiva școlii — pe lângă alte motive și din motivul de a face posibilă realizarea oarecărei continuități în educația și instrucția copilului, *chiar când acesta ar trece de la un învățător la altul, — pe seama noastră, a educatorilor practici, a rămas o altă problemă*

¹⁾ A se vedea colecția revistei „Școala Vremii” dela înteniere până în prezent. Anchetele făcute de Societatea Dr. P. Pîpoș pentru studiul copilului român etc.

²⁾ Art. 188 din legea învă. primar și art. 193 legea învă. secundar din 1934.

de rezolvat, mult accentuată și aceasta din toate părțile și care problemă Fișa pedagogică tocmai din cauza ca se păstrează în arhiva școlii și nici nu poate fi comunicată părinților deoarece conține unele chestiuni la adresa lor, necesare fără îndoială din punct de vedere al studiului copilului, dar cari în cele mai multe cazuri pot da naștere la susceptibilități — nu o poate rezolva.

Aceasta este problema colaborării între noi educatorii și părinții elevilor noștri în interesul promovării educației și instrucției și în interesul cunoașterii integrale a copilului.

Oricât de bine ne-ar reuși nouă educatorilor ca să ne cunoaștem elevii, fără prețiosul concurs, și în această direcție, din partea părinților, cunoașterea noastră va fi *unilaterală*.

Și tot așa, nici părinții nu vor putea cunoaște *integral* pe copiii lor, dacă nu vor primi, și în privința aceasta, informațiile educatorilor fiilor lor, chiar dacă acestea n'ar fi totdeauna măgulitoare.

Cazuri grave de tot, crime ordinare¹⁾, au trezit conștiința asupra necesității colaborării dintre părinți și educatorii copiilor lor, atât a autorităților școlare cât și a educatorilor și a părinților.

Colaborarea școlii cu familia credem, că se poate realiza mai sistematic, în afară de convenirile directe cu părinții și prin informarea acestora cu relatări din viața școlară și comunicate părinților prin „*Avizele trimestriale*” cu cari deja lumea e obișnuită și pe cari le așteaptă.

Dar în locul simplelor, „*avize trimestriale*” cum se obișnuiesc, cu notele elevilor, am contempla un „*Carnet pentru informarea părinților*” în care, în afară de notele obținute de elevi, am crede de necesar și *interesant din punct de vedere al provocării acelei colaborări dintre educatori și părinți*, să se informeze părinții și despre deprinderile contractate de copii sub influența mediului școlar și despre înclinările, cari în timpul școlarității ies la iveală, dar în lipsă de mediu pielnic în familie nu se pot manifesta.

În baza informațiilor de natură aceasta, părinții vor avea posibilitatea de a compara pe copilul de acasă cu copilul din școală, iar deosebirile mai considerabile între copilul de acasă și cel din școală, vor forma respectiv vor provoca colaborarea educatorilor cu a părinților, a școlii cu familia și numai din această colaborare va rezulta cunoașterea integrală a copilului român.

Teodor Mariș.

¹⁾ Vezi „Școala Vremii” Nr. 4 din 1934.

Pedagogie teoretică.

Copilul în educația contemporană

Istoria educației inregistrează cazuri nenumărate când din interpretare eronată a unor principii sau chiar din sesizarea inautentică a naturii copilului, s'a tras consecințe dăunătoare pentru practica educativă și cu efecte dezastruoase incalculabile.

Spiritul uman și-a urmat aproape întotdeauna dialectica-i nefastă de a sări dela o extremă — prin esență unilaterală — la alta extremă tot așa de puțin justificată. Spiritul în saltu-i extremist mult mai târziu și-a revenit la adevărata realitate prin recunoașterea unei explicații mulțumitoare pentru ambele extreme și cari țin tocmai locul de intermediu între ele. Multe principii și-au câștigat abia azi în urma multor investigații într'adevăr științifice, interpretarea autentică, reabilitându-se unicul și singurul justificabil sens.

Individualismul de geneză nu prea recentă a trebuit să treacă prin interpretările și comentările cari de cari mai unilaterale prin extremismul pe care-l susțineau, trecând dela individualismul timid la un individualism aproape anarhic, pentru ca azi să fie temperat de nota socială ca punct finalist, singurul practicabil în educație. Principiul libertății, al activității în epoca școlară, dela simplu la compus, dela concret la abstract, etc., toate prin lungile discuții cari le-au premers, au trebuit se treacă prin aceleaș faze de exagerarea a unei laturi pentru ca mai târziu să revină la matca normală.

Dar nu numai viața principiilor își deplânge soarta în forma amintită, ci chiar natura, realitatea, obiectul de educat, copilul a fost supus interpretărilor eronate și unilaterale multe secole, ajungându-se azi ca psihologia infantilă să decreteze norme într'adevăr — pe cât a cucerit știința — adevquate și pripii evoluției sale firești. Ceeace a determinat șiragul discuțiilor infructuoase asupra naturii copilului, a fost incertitudinea și chiar lipsa quasi completă de cunoaștere științifică a realității psihofiziologice a copilului.

Non-eul obiectiv a format domeniu de exploatare științifică înaintea eului cercetătorului cu pretenții de cunoaștere, fie empirică ori științifică.

Realitatea umană era dedusă într-un mod a priori dintr'o concepție metafizică sau social-politică. În lumina și conform determinantelor constitutive și raționale a concepției, era elaborată și natura bipedului rațional. Ca o urmare firească a acestui fel de a vedea ființa umană, erau înșirate într-un ciclu și vederile asupra copilului. Realitatea copilului după sistemele

educative aplicate în școala tradițională și până azi aproape, — era considerată identică cu a adultului, deosebirea o constituia proporția cantitativă a adultului. De aici decurgea în educație omogenitatea procedeeilor pedagogice, respectându-se doar în minimă măsură deosebirea de proporție cantitativă — necerându-se copilului aceeași cantitate de cunoștință de natură calitativă similară. Se avea permanent în vedere nu copilul cu propria sa constituție deosebită fundamental de a adultului-ci natura adultului.

Copilul era considerat un adult în miniatură, un „homunculus“ după expresia fiziologilor din sec. XVIII-lea. Intreaga viață a copilului cu toate sburdălniciile ei ingenui sau vițioase, era sacrificată pentru și în numele sacrosantei vieți de adult. Copilăria era crucificată prin viața austeră și privațiunile cari erau impuse copilului. Viața de adult era recunoscută ca singura stare justificabilă și cu sens, atât de drept cât și de fapt. Tot ce putea da viață și farmec copilăriei era ratat, impunându-se copilului atribuțiile incompatibile vieții sale, cari se credeau vrednice și demne de un adult pe care viața social-politică îl reclama imperios sau acel adult născocit prin speculațiile metafizice a vre-unui gânditor. Această concepție teleiomorfică asupra copilului a dăinuit în educație până când Rousseau prin dezvoltarea subiectului filosofic: „omul e bun dela natură“ a determinat un fapt epocal: a descoperit copilul. Dacă se face această afirmație paradoxală, ea este justificată, fiindcă în viața psihologică era discutat copilul abstract, entitate mai mult metafizică, iar deloc copilul real, cu legi și natura sa proprie.

Odată abordată această nouă concepție asupra copilului real și concret, vechea concepție căzu în desuetitudine pentru a ajunge perimată totală, rămânând ca ceva anacronic și de clasat în istoria psihologiei. Abolirea vechi concepții și instalarea noii concepții, avea să inaugureze o adevărată revoluționare pentru revendecare drepturilor copilului, demnă de comparat cu câștigarea drepturilor omului, — și tot deodată și un început cu șansă de cuceire a multor adevăruri noi asupra copilului, dar concomitent și înscrierea multor vederi neviabile, pornite dintr'un fanaticism dus până la cult, față de animalul copil. Opera rousseau-niană a stimulat pe mulți gânditori a ridica innuri și glose copilului, pătrunși fiind de un optimism aproape naiv. Din simplul sclav al vederilor diferiților filosofi, copilul ajunse a fi glorificat și a cere educatorilor a lăsa libertinaj dezvoltării lui. Inspirați din „Emil, Tolstoi cere libertinajul excesiv în școală, după cum a căutat el să înfăptuiască la Iasnaia-Poliana, iar suedeza Ellen Key prin lucrarea „Secolul Copilului“. Secolul al XX-lea supranumit „secolul copilului“ prin numeroasele investigațiuni întreprinse pentru cunoașterea lui, reprezintă prin

unele vederi unilaterale, tocmai polul opus secolelor în care copilul și întreg studiul asupra lui era complet desinteresat. De unde înainte i se impunea dogmatic copilului să trăiască viața adultului redus la miniatură, prin strigătul individualiștilor extremiști a multora de azi se cere trăirea copilăriei pentru ea însăși. Privati de înțelegerea sensului copilăriei ca o stare tranzitorie și de pregătire pentru integrarea copilului în anumită configurație socială ca un element util semenilor săi, mulți în ziua de azi, prinși în merjele iubirii exagerate față de copil, uită această menire a copilăriei. „Copilăria — zice d-l R. Motru (Vocația p. 103) — are drept scop să pună în echilibru funcțiunile animale, cu care omul vine pu lume, cu cerințele unei vieți sociale. Copilăria este orecum stagiul de pregătire al animalului om la o viață socială. Copilul vine pe lume cu funcțiuni care continuă viața biologică animală și în acelaș timp cu dispoziții de viață socială. El este un port-altoi destinat să supoarte altoirea unei culturi sociale.

Exagerațiile unilaterale asupra copilului trebuiesc temperate cu vederi noi mai certe și în acelaș timp mai juste pentru ca educația contemporană să nu fie expusă a lucra cu principii eronate și de consecințe infructuoase.

Educația contemporană într'adevăr științificată, trebuie să privească copilul ca pe o individualitate care servește ca punct de plecare, care trăiește și pentru ea, dar trebuie să aibă permanent ca un scop mai presus, tendința de inrolare activă a individului în viața socială ca un element productiv, finalismul fiind de ordin social, realizarea întregală a omului. În educație și învățământ spune d-l Gh. Comicescu, „ne vom adresa în orice împrejurare copilului de educat pe treapta corespunzătoare de evoluție, dar nu vom scăpa din vedere niciodată că scopul nostru este formarea OMULUI“.

P. ȘERBAN.

Muzeul-școlar ca mijloc educativ în școlile primare

Dacă mi-am ales acest subiect de dezvoltat, n'am făcut-o cu pretenția, de a aduce în discuție, o chestiune nouă și originală, ci, pentru a arată mai mult, ușurința înjghebării acestui muzeu școlar, pe care regretabil, foarte multe școli, nu-l posedă, precum și valoarea-i educativă, în școala primară activă de azi.

Indignați și desgustați de abuzurile ce se făceau în evul mediu, pe terenul educației, se ridică primii pedagogi teoreticieni, Rabelais și Mon-

taigne, cari au lucrat în spiritul „Renașterii,” plămândind sâmburile din care trebuia să răsără mai târziu, pedagogia modernă, au preconizat intuiția și metoda inductivă, pe cari le-au accentuat, filozofii și pedagogii posteriori: Bacon de Verulam, Comenius, Rousseau, Pestalozzii etc. Iată ce scrie filosoful englez Bacon de Verulam „Omul este servitorul și tâlmăciul naturii, lucrează și cunoaște în măsura în care el a observat ordinea ei, lucrând prin experiență” — iar Comenius spune: „Oamenii să fie conduși să-și formeze știința și înțelepciunea lor, nu din cărți, ci, contemplând natura” — Natura este izvorul nesecat al cunoștințelor și școala să n'o neglijeze.

Aceste adevăruri de atâta vreme recunoscute și cu atâta recunoștință recomandate, de toți oamenii de școală, e timpul să-și găsească întrebuințarea și în școala noastră primară. Ocolirea lor din orice motiv, va avea ca urmare, punerea în stare de inferioritate a școlărilor noștri, cari își vor pierde și mai departe vremea buchevisând natura și măreția ei, pe cărți, față de acei din țară, o parte numai, și cei din străinătate, cari își ageresc simțurile observând natura, lucrurile, ființele și acțiunile așa cum se petrec ele. De aceia una dintre datoriile cele mai mari ale învățătorului este, să se străduiască a înjgheba la școala sa dulapul cu colecția de obiecte de plante și minerale indispensabile, lecțiunilor de intuiție. Când bunăvoința nu lipsește, un asemenea dulap se poate înfiripa ușor și în cea mai modestă școală din sat, punând la contribuție silința și oboselile copiilor.

Atunci când copilul nu se poate deplasa în natură la fața locului, a obiectului, care i-se propune, — atunci când acel obiect nu se găsește prin ținutul respectiv, trebuie procurat și aflat în muzeu, pentru că cea mai rea lecție de intuiție, este aceia care se predă numai de pe carte și care de obicei se sfârșește cu obligația pentru copii de a învăța de rost cele cetite.

Dacă sunt merite: examene, înaintări, grade, trebuiesc date învățătorilor cari se interesează de școală, muncind desinteresati. Impresia frumoasă și mulțumirea sufletească care te copleșește, sunt de nedescris, atunci când intri într-o sală bine asortată și bine administrată, care prin tot haosul prin care trece învățământul (de a fi și în luna Noemvrie comune fără învățători?) îți stoarce, interjecții de bucurie, cu condiția să nu se înțeleagă școale asortate cu tablouri dela Casa Școalelor, ci material didactic, colecționat de învățător și copii. În schimb sunt foarte multe școale lăsate în paragină, cari dacă și posedă obiecte, dela Casa Școalelor, sunt aruncate și părăsite prin funduri de dulapuri, sau pironite'n cui, sau, atârinate de câte un cui, care e gata și el să cadă, cu tablou cu tot, la cea mai mică adiere de vânt. Cele mai multe

școale n'au muzeu și nici afară de obiectele trimisă de Casa Școalelor, nu se vede nimic altceva. Casa Școalelor, n'ar trebui să trimită decât obiecte cari nu se pot colecționa de câtră copii. Ne întrebăm, ce poate face un învățător, pentru muzeu, ajutat fiind de copii și eventual părinții copiilor? Răspunsul îl dau eu. Un învățător care nu este părăsit de voință, stăruitor și consecvent în stăruință; poate face aproape totul pentru muzeu. Iată cum. Pe lângă partea teoretică redau și partea practică.

În ceiace privește organizarea muzeului sunt mai multe păreri. Unii organizează muzeul pe grupuri de obiecte, alți pe obiecte. Eu sunt pentru obiecte și atunci avem:

1) **Intuiția și Științele Naturale.** Colecțiuni de plante cu rădăcină din toate câte trăesc în partea locului. Diferite bucăți de tulpină sau ramuri, tăiate frumos din diferiți arbori și pomi, pe fiecare puse câte o etichetă. Diferite secțiuni în lemn, făcute de elevi. Borcane cu sămânță, cu pământ din diferite straturi nispos, argilos etc., cu făină de grâu, porumb, orz, ovăs, etc. Planse cu spice de grâu, secară etc. Știulețe de porumb. Cănepă, în, cănepă topită, idem în, sămânța de cănepă și în. Fuiorul în diferite faze ale transformării lui până la camașă. Fructe diferite, frunze, roci, minerale, plante medicinale. Materii prime și fabricate. Pentru muzeul școlar oricare fabrică stă la dispoziție. Tablouri. Iată lucrul nu e greu nici costisitor.

2) **Geografia** — Se pot face diferite hărți, împreună cu copii. Bine înțeles aici se cere dexteritate din partea învățătorului, pentru buna reușită a hărților. Tablouri și cărți postale cu diferite vederi.

3) **Aritmetică și Geometrie.** Măsuri de lungime se pot face la lucrul manual. Diferite corpuri geometrice tot la lucrul manual. A se cumpara numai măsurile de greutate, capacitate și mașina de socotit.

4) **Religie.** — Diferite tablouri, achiziționate și dela locuitori, căci românul din fire este religios și unii au mai multe și cu bucurie dau și pentru școală.

5) **Desemnul și L. manual.** — În fiecare an, dintre cele mai reușite obiecte de desen și lucru manual, să se oprească cât mai multe, pentru muzeu.

Altă secție din muzeu se poate destina, pentru ceiace este caracteristic localității ex: ouă încondeiate și costume naționale. Aceasta se poate face mai cu ușurință și cu beneficiu chiar, printr'o serbare școlară dată a doua zi de Paști în program figurând și punctele. „Concurs pentru ouăle încondeiate și costume naționale. Cele mai reușite ouă încondeiate și costume vor fi premiate. Cu ocazia aceasta vei achiziționa absolut ce

ai nevoie pentru muzeu. Exemplu despre acest muzeu se poate vedea la vrednicul învățător Savu Dorea Gurahonț; Demetrescu Gară Văii și în comunele: Lazuri, Măgulicea și Zimbru.

Tot de mare preț ar fi să se păstreze în fiecare an caete cu teme, de compunere, deseneuri obiecte de lucru manual etc. pentru a se vedea rezultatele învățământului. Aceste mostre clasate pe ani, pot arăta progresul învățământului la orice școală.

A păstra produsele generațiilor de elevi, înseamnă a da un imbold la muncă, atât învățătorului cât și elevilor și a statornici firul de legătură, între trecut și prezent.

Valoarea educativă a acestui muzeu școlar, cu obiecte colecționate de elevi constă, în aceia, că provoacă curiozitate și activitatea lor proprie, după cum spune și Herbert Spencer — „Curiozitatea unită cu activitatea spontană; iată armele cu care copilul, va birui și pătrunde tainele științei“ — și atunci putem cu drept cuvânt, să facem educație după principiile școlii active, căci aceasta este școala activă. Școala în care educația se face bazată pe propria activitate a copilului, bazată pe spontaneitatea lor. Valoare educativă mai constă și în aceia că, dă posibilitate elevilor într'un cadru restrâns, să compare mai multe obiecte între ele, se descoperă mai ușor notele comune și să ajungă pentru a și forma idei precise despre ele și astfel se pregătește în chip sistematic drumul către o activitate sănătoasă și productivă. Aceste mai ales dacă avem în vedere, căci principiul intuiției se aplică, nu numai la învățământul intuiției propriu zis, clasa I. a. și II. a. ci, la mai toate obiectele de învățământ și în toate clasele.

Ar fi de dorit ca Dnii-Subrezivori când fac control să binevoiască a da îndrumări în ce privește muzeul școlar și a manifesta interes față de acest mijloc educativ, al școlii, căci numai așa va progresa învățământul în școala primară, română și vom putea da societății copii bine înarmați pentru viață, dacă vom pleca dela viață, prin viață pentru viață.

Ambrosiu Blăgăilă.

Observațiuni și experimente pedologie**Rezultatul**

Testului No. 4 de atenție concentrată de Pieron adaptat de G. Bontilă; aplicat la elevii de clasa I ai școlii normale de învățatori din Arad, în ziua de 15 Octomvrie 1935.

Testul s'a aplicat la 38 elevi. S'a procedat conform instrucțiunilor.¹⁾ Experimentul a durat 4 minute. Rezultatul obținut de fiecare elev se apreciază din două puncte de vedere și anume:

1. Din punct de vedere al **cantității**, care este egală cu *suma pătrășelilor just tăiate și*

2. Din punct de vedere al **calității**, care este egală cu *suma pătrășelilor just tăiate minus suma pătrășelilor greșit tăiate împărțit la suma pătrășelilor just tăiate plus suma pătrășelilor omise.*

$$= \text{Calitatea} = \frac{\text{s. j.} - \text{s. g.}}{\text{sj.} + \text{s. o.}}$$

După ce am constatat rezultatul din ambele puncte de vedere la fie care copil, urmează raportarea rezultatului la etalonul dat.²⁾

Pentru a avea o idee generală despre elevii clasei I din punct de vedere al atenției concentrate — cantitativ și calitativ — am totalizat numărul elevilor ce cad în același quartil și am socotit și procentul ce-l reprezintă din totalul elevilor, asupra cărora s'a aplicat testul.

Rezultatul este următorul:

1. Cantitate

Perc.	0—25 quartilul inferior	9 elevi =	23,75%
"	25—50 medianul "	10 "	= 26,25%
"	50—75 " superior	10 "	= 26,25%
"	75—100 quartilul superior	9 "	= 23,75%
		38 "	= 100,—%

2. Calitate

Perc.	0—25 quartil inferior	12 elevi =	31,56%
"	25—50 medianul inferior	11 "	= 28,96%
"	50—75 " superior	11 "	= 28,96%
"	75—100 quartilul superior	4 "	= 10,52%
		38 "	= 100,—%

Știind, că orice însușire psihică poate fi subnormală, normală sau supranormală și mai știind, că o funcțiune psihică este considerată inferioară

¹⁾ Vezi G. Bontilă: *Technica testelor psihologice* pag. 81.

²⁾ Vezi G. Bontilă: *Technica testelor psihologice* pag. 84.

adecă subnormală, când este cuprinsă între percentilele 0 și 25, quartilul inferior, și dinpotrivă, când este cuprinsă între percentilele 75 și 100, quartilul superior, e considerată ca supranormală, iar cele cuprinse între percentilele 25 și 75, (medianul inferior și superior) sunt considerate ca normale; din tabloul nostru constatăm, că în ce privește **cantitatea atenției concentrate** avem: 23,75% elevi subnormali, 52,50% normali și 23,75% supranormali. Rezultat normal, în conformitate cu calculărilor teoretice.

În ce privește **calitatea atenției concentrate** avem: 31,56% elevi subnormali, 57,92% elevi normali și 10,52% elevi supranormali. Aici rezultatul în parte, suferă abatere dela calculărilor teoretice, anume sunt prea mulți subnormali și prea puțini supranormali. Normalii sunt în conformitate cu calculările teoretice.

Iosif Costescu

cl. VIII norm.

Pedagogie practică

Schițe de lecțiuni practice, corelative la cl. IV.

Subiectul: Ursul și albinele.

Notă. În manual titlul este numai „Ursul“.

Firesc ar fi: „Ursul și albinele“.

I.

Obiectul: Științele Naturale.

Subiectul: Albinele. Mierea și ceara.

Predau lecția în jurul unei stupine.

Notă. Rar s-a în România, în care să nu se găsească o stupină formată din cel puțin 2—3 stupi. Această indeletnicie o moștenim dala strămoșii noștri Daci, cari erau foarte buni apicultori. Deci, învățătorul poate preda această lecție în natură, în mod intuitiv.

Pregătirea. Nu fac nici o pregătire. Anunț subiectul și intru direct în tratare.

Predare.

a) Intuiție.

Se intuesc cele trei feluri de albine: albinele lucrătoare, trântorii și matca.

b) Observare.

Se scoate în evidență rolul fiecăruia dintre cele trei feluri de albine.

Se observă stupul și interiorul lui: ramele cu fagurii de miere.

Se explică felul cum se hrănesc, ce flori preferă, cum se înmulțesc, cum se prind roiurile, unde se duc roiurile cari nu pot fi prinse, etc.

Se observă uneltele apicultorului.

Se observă diferite feluri de miere, după florile întrebuințate de albine. Elevii vor aprecia fiecare fel în parte.

c) Experimentare. Se experimentează în mic stoarcerea mierei, fabricarea cerei și facerea lumânărilor de ceară precum și întrebuințarea lor.

Asociere. Stuparul (sau chiar învățătorul) va face o dare de seamă asupra stupinei, din care să iese în relief următoarele:

Generalizare.

1. Stupăritul (apicultura) este o meserie frumoasă și puțin costisitoare.
2. Mierea și ceara umplu cu bani punga stuparului.

Aplicarea.

1. *Educație morală.* De câte feluri am spus că sunt albinele? De ce se numesc unele din ele lucrătoare? De ce altele se numesc trântori?

Copiii cari vin regulat la școală, își învață lecțiile sau ajută părinților la lucru, în timpul liber, cu cine se aseamănă? Dar cei leneși?

În ce se preface praful galben (polenul) pe care îl aduc albinele din flori? Ce fac albinele și oamenii cu mierea? Cum este pâinea pe care omul și-o câștigă muncind?

Trântorii cu ce se hrănesc? De unde au ei mierea? Ce se întâmplă cu ei atunci când albinele lucrătoare nu le mai dau miere?

Cum își câștigă hrana oamenii leneși? Ce se întâmplă cu ei atunci când nu vor mai fi ajutați de nimeni? Ce se întâmplă cu școlarii leneși?

Am să mă conving de acum înainte care dintre voi veți fi albine lucrătoare și cari trântori?

2. *Cetirea lecției din carte este de prisos.*

3. *Recomandarea neolistelor de specialitate.* Acei cari doresc să știe mai mult despre stupărit să citească Călăuza Stuparului din biblioteca școlii iar când sunt mari să aboneze reviste de apicultură, sau să ceară informații, printr'o carte poștală, dela Camera de Agricultură din capitala județului. Camera de Agricultură este o instituție agricolă, al cărei scop este de a îndruma pe agricultori în toate ramurile lor de activitate. În clasa V. veți învăța mai mult despre această instituție.

4. *Îndrumări practice.* Cei cari vreți să deveniți bogați, atunci când veți fi mari, să vă ocupați cu albinăritul. Am să văd câți dintre voi vor asculta sfaturile mele.

5. *Gospodări:*

a) *Fete.* 1. Rețete pentru prăjituri cu miere de stup.

2. Fabricarea lumânărilor de ceară, de fiecare gospodină, în casă.

3 Păstrarea strugurilor pentru iarnă. Un capăt al cozii (lozei) de vie, de care sunt prinși câțiva struguri frumoși, se ceruește iar celălalt se cufundă într'o sticlă cu apă.

b) *Băfeți*. Prepararea cerei de altoit.

Obiectul: Intuiția.

Subiectul: Ursul.

Pregătirea. Unde se așează roii cari nu pot fi prinși? Cine se hrănește cu mierea lor?

Anunțare. Azi vom intui ursul! Ce vom intui? Când ați mai învățat voi despre urs? Să văd dacă vă mai reamintiți cele învățate în clasă.

Predarea. Intuiesc unul dela noi și unul alb, după tablou.

Notă. La oraș se poate intui ursul după natură, dacă există grădini zoologice sau menagerii. Și la sate se poate intui după natură, dacă mai există țigani ursari ori dacă, eventual, a împușcat cineva din sat vre-un urs. În cazuri contrarii, se intuește după tablou.

La intuiție se obișnuiește a se întrebuița forma întrebătoare. Combat această metodă pe baza următorului motiv: în cele mai multe cazuri, la intuiție, întrebarea sugestionează răspunsul, adică se atrage atențiunea copilului asupra punctelor de intuit.

Recomand intuiția liberă.

Forma întrebătoare să se întrebuițeze numai atunci când intuiția liberă lasă de dorit.

Este bine ca intuiția să se facă întotdeauna începând cu elevii cei mai slabi, pentrucă astfel.

1. Se deprind și ei prin exercițiu continuu, să observe.

2. Pot fi completați de elevii mai buni decât ei.

Asocierea. Comparație între cele două feluri de urși.

Generalizare. Caracteristicile ursului.

Aplicare. *Notarea* în învățământul de foarte gradele lasă mult de dorit, fiindcă se face o apreciere asupra răspunsurilor date de elevi la fiecare obiect de învățământ, care apreciere este uneori foarte departe de adevăr. Din această cauză mulți elevi ies în relief în dauna altora cu merite mai bine pronunțate.

DI. C. Dogaru, învățător la școala de aplicație din Arad, a cristalizat un metod de notare, pe care l-a publicat în nr. 4 al acestei reviste din Aprilie 1934. Metodul d-sale constă într'un tabel în partea de sus a căruia sunt înscrise zilele de lucru, iar în partea stângă cifrele cu cari se poate nota în învățământul primar: 1—10. Elevul este pus să se auto-aprecieze la fiecare obiect de învățământ. Dacă nota pe care și-o dă el singur ochivalează cu aceea pe care învățătorul crede de cuviință c'o merită, se notează cu un punct în dreptul cifrei și zilei respective. În celelalte ore se procedează la

fel. Elevul unește cele două puncte cu o linie dreaptă și vede astfel, grafic, progresul sau regresul la fiecare obiect de învățământ. La sfârșitul trimestrului se calculează media și se trece în catalog.

Procedeu conceput de d. Dogaru cât și explicarea acestui procedeu dar mai ales graficul de notare, este, în esență, bun. Eu l-am experimentat în clasa mea însă am ajuns la alte concluziuni: copiii nu se auto-apreciază precis și nici colegii lor de clasă nu-i apreciază exact. Când există divergențe între auto-aprecierea elevului și aprecierea învățătorului, se ia în considerațiune aceasta din urmă, care, am spus, nu poate fi exactă.

Pornind dela observațiunile de mai sus, eu am descoperit un metod nou de notare, foarte simplu și cred că ar putea fi utilizat cu succes de toți colegii, bine înțeles, dacă este găsit acceptabil.

Procedeu meu de notare este următorul:

Când fac ascultarea lecției precedente, notez fără știrea elevilor răspunsurile bune cu o cruciuliță și pe cele rele cu o liniuță orizontală. După terminarea ascultării, împart cifra zece (10), cea mai mare notă cu care se poate nota, la numărul tuturor întrebărilor puse unui elev. Aflăm, astfel, o cifră care reprezintă valoarea fiecărui răspuns. Câtul acestei împărțiri îl înmulțesc cu numărul răspunsurilor bune. Când produsul are ca zecimală cifra 5 sau o altă cifră mai mare, zecimalele se consideră o unitate, când zecimalele sunt mai mici decât 5, se nesocotesc. Pentru a nu nesocoti principiul pedagogic că nu toți elevii unei clase au aceeași capacitate intelectuală, deci nu pot fi toți supuși aceluiaș tratament, în mod foarte ușor individualizăm învățământul, punând elevilor slabi întrebări mai ușoare.

Nota obținută pe această cale cred că este mult mai exactă decât cea rezultată din modul cum se apreciază astăzi. Această notă se poate trece în tabloul d. Dogaru și la sfârșitul fiecărui trimestru se poate vedea grafic progresele și regresele avute de fiecare elev la fiecare obiect de învățământ.

Dacă învățătorul crede că aceste experimentări îi răpesc mult timp, e preferabil să dea elevilor cunoștințe mai puține dar temeinice.

II.

Obiectul: Cetirea.

Subiectul: Ursul.

Pregătirea. Cum sunt urechile ursului? Dar coada? Știți voi pentru ce urechile și coada ursului sunt scurte?

Anunțarea. Acum vă spun eu pentru ce coada și urechile ursului sunt scurte!

Predarea. Povestesc lecția expresiv.

Notă. Ideal ar fi să împart elevii în două grupe: tip vizuali și auditivi. Elevii de tip vizual vor ceti lecția din carte, la orice obiect de învățământ.

mânt. Fac excepție obiectele cari se pot preda în natură. Învățătorul va da numai explicațiile necesare.

Elevilor de tip auditiv li se va povesti lecția, însă cât mai expresiv și cât mai aproape de textul din carte.

În felul acesta facem individualizarea învățământului, acomodând metodele după individualitatea fiecărui elev.

Dacă învățătorul nu are darul povestirii, e preferabil să se citească lecția din carte.

Citesc apoi elevii, începând cu cei mai buni. Fiecare elev va ceti o idee principală, dacă lecția este mai lungă, iar dacă lecția e scurtă, mai mulți elevi vor citi o idee principală. Se va face o cetire expresivă și estetică, respectându-se regulile de intonație. Paralel cu citirea se face și analiză stilistică, pentru a se cultiva limba românească, care lasă mult de dorit în unele regiuni din țară.

Notă. Pentru a se ușura munca învățătorului, autorii didactici ar trebui să numeroteze paragrafele cari conțin câte-o idee principală. Din câte manuale de curs primar cunosc, numai cetirile d. Nicolae Batzaria respectă acest deziderat.

Paralel cu cetirea elevilor, se explică cuvintele neînțelese, precum și tablourile ce eventual se vor găsi în text.

Se scot ideile principale cu ajutorul întrebărilor.

Se face recapitularea generală prin întrebări.

Notă. Cu această ocazie se face și notarea elevilor, după normele prevăzute la sfârșitul lecției precedente. Se va vedea felul cum s'au imprimat aceste cunoștințe noi în mintea elevilor.

Asocierea. Din ce cauză a rămas ursul fără urechi? Dar fără coadă? Ce învățăm noi din pățania ursului?

Generalizarea. Să nu fim îndărătnici și lacomi!

Educație morală. De câte ori voiu observa ori voiu auzi că sunteți îndărătnici și lacomi, vă scad nota la purtare și vă las repetenți.

Notă. În felul acesta copilul se deprinde a-și călăuzi pașii în viață după învățăturile extrase din cărțile lui de școală ori din lecturile particulare.

Pentruca pașii lui să fie călăuziți pe drumuri bune, trebuie să ne îngrijim ca tineretul să aibă la îndemână cărți bune.

Aplicare. Fiecare elev va citi lecția în întregime. Se va începe citirea cu elevii cei mai buni.

Cu această ocazie învățătorul se va folosi de un tablou care cuprinde următoarele rubrici:

1. Numărul curent. 2. Numele și pronumele elevului. 3. Clasa. 4. Data nașterii. 5. Data experienței. 6. Greșeli de intonație și expresivitate. 7. Nota

meritată de elev pentru cetirea estetică. 8. Greșeli de pronunțarea cuvintelor. 9. Nota meritată de elev pentru cetirea corectă. 10. Timpul în care elevul a citit lecția: minute, secunde. 11. Observațiuni.

Se vor nota cu liniuță verticale ori cu alte semne, spre ex. puncte, eruciulițe, etc. greșelile de pronunțare cât și cele de intonație și expresivitate.

În felul acesta copiii se vor deprinde să citească frumos, bine și curgător. Va fi o întrecere care va da roade binecuvântate. Se va vedea spontaneitatea elevului la acest obiect de învățământ.

La rubrica observațiuni se vor trece toate observațiunile învățătorului în legătură cu cetirea. Eu am găsit trei categorii de elevi:

1. Unii cari citesc bine oricând și orice text.

2. Alții pronunță bine, dar citesc greoi. Aceștia vor ajunge să citească bine prin exercițiu continuu.

3. Altă categorie de elevi citesc superficial și greoi. Aceștia nu vor citi bine nicidecum, oricât exercițiul de citire vor face.

Notarea. La cetire, notarea se face după numărul greșelilor de intonație și pronunție, în felul următor:

Nicio greșeală, 10; dela 1—5 greșeli, 9; dela 5—10 greșeli, 8; dela 10—15 greșeli 7; dela 15—20 greșeli, 6; dela 20—25 greșeli 5; dela 25—30 greșeli, 4; dela 30—35 greșeli, 3; dela 35—40; greșeli, 2; dela 40 în sus, 1.

Se vor da două note: una pentru citirea estetică și alte pentru cea corectă. Media acestor două note este nota meritată de elev.

Stimularea. Se vor așeza elevii prin flanc câte unul după numărul greșelilor de intonație, apoi după numărul greșelilor de pronunție și, în sfârșit, după timpul întrebuițat de fiecare pentru a citi întregul text. În felul acesta se ambiționează copiii de a ocupa locul întâiu și pentru a ocupa acest loc, trebuie să citească frumos, bine și repede.

Notă Se va mai citi această lecție, după acelaș procedeu, ca ascultare, înainte de predarea altei lecții noi. Diferența între cele două clasificări este interesul depus de copii pentru a pregăti lecția avută de învățat.

III.

Obiectul: Caligrafia.

Subiectul: Să nu fim îndărătnici și lacomi!

Pregătirea. Ce-am învățat din lecția de cetire Ursul?

Anunțarea. Vom învăța astăzi să scriem frumos această învățătură: Să nu fim îndărătnici și lacomi! Ce vom învăța?

Predarea. Scriu la tablă învățatura ca model, pe un spațiu de 5 mm. Întuesc această propozițiune din punct de vedere estetic.

Întuesc vorba întâia, apoi se scrie de elevi și o corectez.

Procedez la fel cu restul vorbelor.

Insist ca elevii să scrie încet, frumos, curat și să aibă o poziție corectă.

Asocierea. Rezum observațiunile culese cu ocazia predării.

Aplicare. Elevii scriu singuri celelalte trei rânduri.

Notă. Sunt împotriva caetelor de caligrafie cu multă liniatură, fiindcă abundența de linii nu ajută pe copil la scris ci mai de grabă îl încurcă.

Prefer caetul simplu, cu patru rânduri de 5, 4, 3 și 2 mm.

În felul acesta copilul se deprinde să scrie din ce în ce mai mărunț. Trecerea de la caligrafie la scrierea de toate zilele se face în mod lent.

Combat maximele și proverbele date de-a gata ca modele. Tema la caligrafie, după părerea mea, trebuie să fie extrasă de elevi din bucățile de cetire.

IV.

Obiectul: Gramatica.

Subiectul: Copiere din lecția Ursul.

Pregătirea. Pregătirea caetelor și tocului pentru scris.

Anunțarea. Vom copia jumătate din lecția Ursul.

Predarea. Se va citi de elevi o propozițiune, o frază mai scurtă sau până la un semn de punctuație. Se va întui cu privire la punctuație și ortografie și se va scrie apoi din memorie. Se va insista ca scrierea să fie corectă și îngrijită.

V.

Obiectul: Gramatica.

Subiectul: Dictare din bucata Ursul.

Pregătirea. Pregătirea caetelor și tocului pentru scris.

Anunțarea. Acum vă voi dicta cealaltă jumătate din lecția Ursul.

Predarea. Ditez odată sau de mai multe ori o propozițiune, o frază sau un fragment cu înțeles dintr'o propozițiune sau frază, de obicei până la un semn de punctuație.

Insist ca scrierea să fie corectă și îngrijită.

Notă. Exercițiile de copiere se pot da ca lecție indirectă, după ce elevii s'au deprins să copieze în mod rațional.

Exercițiile de copiere și dictare țin de gramatică și nu de compunere fiindcă nu deprind pe copil să compună ci să scrie corect.

Corectarea. Trag o liniuță cu cerneală roșie, de desubtul cuvântului scris greșit. Elevii vor scrie din nou acest cuvânt, pe marginea caetului, în dreptul rândului respectiv, fără a întrebuița cartea, care se poate folosi numai atunci când elevul nu este în stare a corecta pe de rost.

E bine a se face schimb, cu ocazia corectării caetelor, pentru următoarele motive:

1. Copiii se deprind a ceti și alte manuscrise.

2. Li se dezvoltă atenția și interesul. Este mai atent și depune mai mult interes la corectarea caetului altuia.

3. Se hotărăște a face mai puține greșeli, dacă conșcolarul său scrie mai corect.

4. Se ferește de a fi în situația colegului său, dacă acesta scrie urât, murdar și are multe greșeli.

Corectarea se face cu succes și în mod colectiv: învățătorul citește și copiii se controlează întâiu fără carte și apoi cu cartea.

De obicei, corectarea în mod colectiv se face numai atunci când copiii au greșeli comune

Notarea. Orice temă trebuie să fie corectată și apoi notată. Nota stimulează pe copil la muncă. Ea este răsplata străduințelor sale. Copilul așteaptă, așa după cum își așteaptă lucrătorul simbria.

Notarea se face ținând seama de numărul greșelilor, importanța lor, forma și felul scrierii: îngrijit, murdar, etc. Se notează exact ca la cetire.

Observațiuni grafologice. Scrisul scoate în relief caracterul omului, tot așa de bine ca expresiunile feței și liniile palmei. De aceea este bine ca învățătorul să studieze caracterul copilului și după scrisul său obișnuit. Dau mai jos câteva exemple de raportul dintre scris și caracterul omului, fără a fi experimentate cu mulți elevi:

- Scris dezordonat: om dezordonat.
- Scris ordonat: om ordonat.
- Scris mărunț și îndesat: om sgârcit. Face economie și de hârtie.
- Scris mărunț, fin: om fin, om cu calități nobile.
- Scris cu litere deslegate: om uituc, etc.

Nu am pretenția aici să dau lămuriri detaliate în privința grafologiei. Colegii vor studia această metodă veche pentru studiul individualității și o vor pune în practică, dacă găsesc de cuviință și-i interesează.

VI.

Obiectul: Gramatica.

Subiectul: Analiză gramaticală asupra materiei din clasa III-a.

Pregătirea. Revăd materia de gramatică de clasa III-a.

Anunțarea. Azi vom învăța să analizăm vorbă cu vorbă jumătate din lecția Ursul.

Predarea. Se citește până la punct și se analizează vorbă cu vorbă tot ceea ce au învățat copiii în clasa III-a.

Se analizează apoi din punct de vedere sintactic și ortografic.

Asocierea. Se rezumă observațiunile.

Aplicare. Acasă sau ca ocupațiune indirectă elevii vor analiza și cealaltă jumătate a lecției.

VII.

Obiectul: Compunere.

Subiectul. Vocabular: familii de cuvinte.

1. Scrieți în 5' toate cuvintele în legătură cu vorba Dumnezeu!
 2. Scrieți în 5' toate cuvintele în legătură cu vorba urs!
 3. Scrieți în 5' toate cuvintele în legătură cu vorba albină!
 4. Scrieți numele tuturor animalelor sălbatice pe cari le cunoașteți!
 5. Scrieți numele tuturor animalelor domestice pe cari le cunoașteți!
- Scrieți numele tuturor insectelor pe cari le cunoașteți!

VIII.

Obiectul: Compunere.

Subiectul: Compuneri orale în legătură cu lecția Ursul.

1. Care dintre voi știți să-mi spună vreo întâmplare în care să fie vorba de urs, în afară de aceea pe care am citit-o?
2. Care dintre voi știți să-mi spună vreo întâmplare cu albine, în afară de aceea pe care am citit-o?

Notă. În timp ce un elev povestește, ceilalți, sub conducerea mea, fac critici în privința exprimării. În cazul că nici un elev nu știe să se exprime corect, îi ajut eu.

Prefer să se povestească întâmplări observate de ei sau auzite dela alții. Admit să povestească și întâmplări citite. Pe mine mă interesează mai mult felul cum se exprimă copilul.

IX.

Obiectul: Compunere.

Subiectul: Rezumatul lecției Ursul.

Pregătirea. Pregătirea caetelor și tocurilor pentru scris.

Anunțarea. Azi vom învăța să scriem mai pe scurt lecția Urs.

Predarea. Scot prin întrebări prima idee principală: Elevii le scriu pe carte. Procedez la fel cu toate celelalte idei principale.

Notă. Această temă se poate face în timpul citirii, când se scot ideile principale.

După părerea mea, cel mai perfect rezumat este extragerea ideilor principale dintr'o lecție oarecare.

Așez această lecție în grupul compunerii, fiindcă elevul se va exprima cu vorbele lui și va întrebuița el singur o ortografie atunci când face un rezumat.

X.

Obiectul: Compunere liberă.

Subiectul: Tema 1. Ursul.

Anunțarea. Copii, veți scrie o întâmplare ori o poveste făcută de voi, în care să fie vorba de urs. Veți desena scenele cele mai frumoase din compunerea voastră. Veți numerota desaturile și veți scrie de desubt ceea ce reprezintă fiecare desen în parte.

Aplicare. Corectare colectivă.

Notă. Ca ocupație indirectă, copiii vor scrie o întâmplare sau o poveste despre albine.

După părerea mea, nu este bine a da copiilor teme pentru acasă, fiindcă în cele mai multe cazuri nu le pregătesc singuri ci cu ajutorul altora. Nici ocupațiile indirecte nu dau rezultate bune, dacă învățătorul nu ia măsuri stricte ca elevii să nu copieze unii de la alții. Temele cele mai preferate, sunt cele date ca ocupație directă, în clasă.

XI.

Obiectul: Desenul.

Subiectul: Ursul și albinele.

Anunțare. Azi vom învăța să desenăm un urs și o albină.

Predare. a) *Desenarea.* Se desenează din memorie un urs. Blana ursului se colorează cateneu, pentru a fi cât mai aproape de realitate.

Se desenează și o albină.

b) *Corectarea* se face colectiv și individual. Când toți sau mai mulți elevi săvârșesc aceeași greșală, se corectează la tablă și se îndrumază elevii să se îndrepteze; când greșala e individuală, se arată fiecăruia, în parte.

Aplicarea. Elevii desenează și un urs alb, bot la bot cu ursul de la noi. Desenează și un stup cu mai multe albine.

XII.

Obiectul: Desenul.

Subiectul: Ursul și albinele, desen din imaginație.

Pregătirea. Elevii își pregătesc caetele de desen.

Anunțarea. Astăzi vom învăța să povestim prin desen lecția Ursul și albinele.

Predarea. Prin întrebări împart lecția în patru scene:

1. Dumnezeu și Sf. Petru stau de vorbă cu ursul.
2. Sf. Petru trage ursul de urechi spre scorbura plină cu miere.
3. Sf. Petru trage ursul de coadă, de la miere.
4. Un roi de albine înțeapă ursul și-l pun pe fugă de la scorbura cu miere.

Elevii împart caetul în patru părți. Se intuește fiecare desen și se scrie de desubt ceea ce reprezintă. Se corectează individual. Se corectează și colectiv, dacă este cazul

La fel se procedează și cu celelalte scene.

Rezumat. Se rezumă observațiunile de metod.

XIII.

Obiectul: Lucrul manual.

Subiectul: Modelaj din lut.

Anunțarea. Azi vom învăța să facem din lut cele ce-am desenat.

Predarea. Se intuește scena întâia. Copiii o modelează din lut. Insist ca obiectele modelate să aibă forma celor reale. Tot desenul va fi așezat pe o placă dreptunghiulară de lut După ce i s'au dat normele definitive, se așează la soare să se usuce. Apoi se colorează cu culori de apă, cât mai aproape de realitate.

La fel se procedează și cu celelalte trei scene.

Rezumat. Se rezumă observațiunile esențiale.

Aplicare. Se pot da și alte teme:

1. Ursul: tăietură după desen.
2. Un stup, executat de elevi la atelierul de tâmplărie.
3. Un stup primitiv, din lut.
4. Un fagure de miere, din lut, etc.

Notă. Compunerea liberă însoțită de desen aici își are locul cel mai potrivit.

XIV.

Determinarea atenției. Să se numere litera „a” și „A” din titlu și fiecare rând al lecției Ursul. Când sunteți gata, să-mi aduceți caetele!

Notă. Notez timpul întrebuințat de fiecare elev pentru rezolvarea acestui test. Confrunt apoi tema cu manualul și voi găsi durata atenției fiecărui elev. Rezultatul poate fi trecut în fișa individuale.

Obiectul: Aritmetica.

Subiectul: Adunări, scăderi, înmulțiri și împărțiri cu numere întregi.

1. *Exerciții.* a) Câți „a” sunt în lecția Ursul?
b) Câți „A” sunt în aceeași lecție?
c) Câți „a” și „A” sunt în total?
d) Care este diferența între numărul literei „a” și „A”?
e) Care este produsul numerelor acestor două litere?
b) Dar câtul lor?
2. *Probleme.* a) Dacă un kg. de miere costă 30 lei, cât vor costa 3 dag? Dar 5 h.g? Și 4 g?
b) Un urs aleargă după un bou, prin pădure. Boul este înaintea ursului

cu 120 m. El face 3 m. pe secundă, iar ursul face 4 m. În cât timp va fi ajuns boul de urs?

Notă. Atât exercițiile cât și problemele se vor calcula întâiu oral și apoi în scris

Elena I. Marinescu
învățătoare

Deși în unele privințe suntem de altă părere, totuși publicăm schițele de mai sus, pentru că ne dau un exemplu de respectare a principiului corelației. Autoarea lor se vede că muncește în școală după un plan din înainte stabilit ceea ce denotă o gândire pedagogică. Faptă vrednică de laudă și de imitat.

Diverse

Străjeria la sate

După cum s'a văzut din articolul precedent, străjeria este o instituție de educație, creiată pe lângă Ministerul Instrucțiunii, cu scopul de a completa, întări și unifica activitatea școlii asupra tineretului în afară de zidurile claselor și cu alte mijloace. Ea stă în serviciul întregii națiuni, activând de o potrivă atât la sate, cât și la orașe, dar cum satul — până în prezent — deși baza însăși a națiunii, a fost mai mult neglijat, urmează ca străjeria să se ocupe îndeosebi de el; căutând a-l desțeleni, a-l trezi la viață nouă, schimbându-i atât înfățișarea exterioară, cât și condițiile de viață și muncă ale locuitorilor.

Ceea ce a făcut până acum Astra în Ardeal și Liga Culturală în Vechiul Regat, poate constitui pentru străjerie o piatră de bază. Rezultatele muncii acestor societăți, precum și ale altora au fost și sunt din cele mai încurajatoare, creațiunile lor impunându-se atenției tuturor. Nu trebuie însă să se uite că ele au activat în puține sate și cu un număr restrâns de membrii, tineretul între 14—18 ani rămânând mai întotdeauna pe din afară, așa, că nu poate fi vorba de o acțiune unitară și generală. Străjeria completează acestea lacune urmărind: „I. Formarea unității de acțiune, de gând și de simțire a întregului tineret românesc, unitate absolut necesară pentru atingerea celui de al doilea ideal național, care poate fi unitatea sufletească a tuturor Românilor. II. Regenerarea fizică și morală a neamului“. (Col. V. Panaitescu, la cursul din Cluj, vara a. c.) În acest cadru, străjeria cuprinde toate elementele necesare propășirii noastre. Unitate de acțiune se stabilește prin creierea O. E. T. R.-ului, menit a coordona și conduce munca întregului tineret, iar cea de gând și de simțire, prin executarea unui program unitar, care cuprinde aceleași preocupări și e străbătut de aceleași sentimente pentru țară și rege.

Propunându-și regenerarea fizică și morală străjeria va trebui să activeze într'un mediu propice și deaceia „în școală și în sat va releva importanța aerului curat în viața omului, va tinde la construirea de case igienice și estetice, abandonând tot ce-i străin și impunând stilul vechilor case românești, cu cerdacuri și grădinița de flori din față“. (Insp. At. Popa la cursul din Cluj) Se va folosi de toate mijloacele pe cari i-le pune la dispoziție programul, intensificând preocuparea tinerilor pentru carte și toate sporturile adecuate regiunii, deprinzându-i în acelaș timp cu respectarea tuturor condițiilor de igienă.

Pentru refacerea vieții morale, se va coborî în intimitatea familiei, influențând pe cât posibil în spre bine pe toți membrii ei, determinându-i să munciască atât pentru binele lor, cât și cel obștesc și creind astfel, un cadru de disciplină și iubire reciprocă, pe cari îi va fi ușor apoi să reinviei credința și obiceiurile strămoșești.

Trezirea și intensificarea sentimentului național, se poate obține cu ajutorul diferitelor ceremonii, demonstrații publice, conferințe, cântece, dansuri, excursii, ridicarea de troițe și monumente, aranjeri de galerii ale eroilor din comună, etc, căci străjeria lucrând cu tineretul dela 7—18 ani, își creiază elementele trebuncioase și poate profita de energiile tuturor, canalizându-le înspre scopurile celea mai nobile.

I. Vârtaciu.

Pe marginea unui ordin Ministerial

Aproape nu există revistă pedagogică la noi, care să nu consacreze, cum e și natural și bine, câteva pagini problemei fișei pedagogice.

Noi încă ne-am mai ocupat într'un număr trecut¹⁾ al acestei reviste, făcând o paralelă între cele trei fișe pedagogice, cari existau pe atunci.²⁾ Ne-am exprimat atunci nedumerirea cu privire la posibilitatea de a alege între aceste trei fișe, deoarece în lipsa unui ordin, care să reglementeze, într'o formă oare care, introducerea fișelor în școli, s'au produs confuzii printre membrii corpului didactic, cari confuzii nu erau potrivite chiar la începutul unei activități atât de serioase, cum e studiul sistematic al copilului.

Am terminat articolul nostru atunci astfel :

1) Școala Vremii Nr. 5 935.

2) a) Fișa pedagogică, editura Casei școalelor.

b) Fișa personală, editura Institutului de psihologie Cluj și

c) Fișa Individuală, editura Laboratorului de pedagogie și pedagogie experimentală Cluj

„Nu pledăm pentru un ordin de restricțiuni în ce privește introducerea uneia din fișele de cari ne-am ocupat.”

Da, am zis atunci, că nu pledăm pentru restricțiuni, deoarece cele trei fișe existente până la data articolului nostru³⁾ erau editate de către cele mai competente autorități ale vieții noastre pedagogice și ori care din ele se introduceau în școli era bine. Fiecare din fișele de cari ne-am ocupat atunci, avea ceva specific al său, ceea ce denotă felul de a muncii al acelor cari le-au compus.

Dar de atunci încoaci, apar fișele ca ciupercile și cu ele deodată ies la suprafață „psihologii savanți” ca tot atâți autori de fișe. Oricine va cerceta fișele apărute în timpul din urmă, — onoare excepțiilor, pe cari nu le-am putut vedea — va constata, că toate se pot reduce la una din cele trei amintite mai sus. O intervertire a chestiunilor, o neînsemnată adăugire sau o tot atât de importantă eliminare de chestiuni și fișa apare sub numele altui autor.

Un autor anunță printr'o „foaie învățătorească” o asemenea fișă revăzută și complectată, zice dânsul. Natural ar fi să revezi și să complectezi o lucrare a ta proprie. Alții anunță, că au de vânzare Carnet de observațiuni pedagogice și notarea elevului în conformitate cu cerințele școlii active!!!?

La noi orice poate deveni marcă de reclamă. Până și filele din evangelia arsă în biserica din Costești și fotografia blândului Petrache Lupu dela Maglavit era pusă într'o vitrină reprezentându-l cumpărând lozuri dela nu știu care firmă.

Unii autori de fișe publică și *rabatul* cu care le vind, numai se treacă ale lor.

Acesta e un fenomen îngrozitor, să reduci totul la nesațiul după bani!

De aceea zicem acum, după cele întâmplate din Maiu a. c. până astăzi, că Ord. Min. Nr. 175478/935, care vrea să pună capăt aestei confuzii, ce se face cu fișele, este bine venit.

Dar nu mai puțin adevărat este, că dacă un asemenea ordin apărea îndată după 7 Ianuarie 1935, când comisia numită de Min. Instr. a luat o hotărîre — care ce e drept, putea fi mai clară — cu privire la recomandarea fișelor, s'ar fi evitat confuziile, iar profitorii de situații aveau cu o ocazie de exploatare mai puțin.

Totuși fiindcă e mai bine și mai târziu decât niciodată, zicem că e bine venit Ordinul amintit mai sus, prin intențiile sale, iar fiindcă Rev. școlar din Arad sub Nr 5592—935 ni l-a transmis spre a-l comunica învățătorilor din județ, îl redăm în întregime:

³⁾ Maiu 1935

Domnule Revisor școlar,

Ministerul a fost informat, că unele persoane, contravenind dispozițiunii art. 48—58 din legea proprietății literare, au contrafăcut sau rezumat fișa pedagogică, fișă ărită de Casa Școalelor și au plasat aceste carnete individuale și fișe la multe școli, realizând astfel beneficii personale.

Spre a feri de rigorile legii pe toți acei, cari au întocmit aceste fișe sau carnete, vă aducem la cunoștință că, Ministerul interzice plasarea lor.

Nici un alt model de fișă nu va fi introdus, dacă nu esle aprobat de Minister prin Consiliul Permanent.

Veți aduce aceste la cunoștința învățătorilor, și cu ocazia inspecțiilor ce veți face, veți verifica aplicarea acestei dispozițiuni.

Director general
s. s. *Petre Ghifescu.*

Șeful serviciului
s. s. *P. Theodorescu.*

Am zis că Ord. este bine venit prin intențiile sale pe cari le credem că le are. Anume intenția de a pune capăt abuzului cu editarea atâtor fișe, fără ca ele se aducă ceva nou.

Dar prin aceasta ar zice cineva se monopolizează fișele și se taie drumul spre perfecționarea lor.

Această obiecțiune nu-și are temeiul odată pentru că Min. are dreptul să aprobe și introducă în școli o singură fișă sau mai multe fișe, cum se face cu manualele didactice și cu alte tipărituri: matricola, adeverințe, certificate de absolvire, adeverințe de permutare etc. „*Centralizarea pedagogică se face de sus.*” A doua oră nu-și are temeiul obiecțiunea pentru că fișele și carnetele apărute în ultimul timp nu aduc nimic nou și sunt așa pe cum le-am caracterizat noi și pe cum a constatat și On. Min. prin ordinul citat.

De altcum perfecționarea nu este exclusă chiar de autorii fișelor amintite la începutul acestui articol, deoarece toți autorii și-au terminat instrucțiunile date pentru întregirea fișei cu rugămintea de a li se comunica greutățile ce s'au întimpinat cu ocazia complectării fișelor sau eventualele neajunsuri ce le-ar avea.

Prin urmare datorința noastră a tuturor celor cari utilizăm fișele este a le observa cu atenția cuvenită și a face autorilor lor propuneri de îndreptare conform constatărilor noastre, cari propuneri, dacă sunt motivate și pot intra în concepția de ansamblu a planului de lucrare a fișei respective, pot fi acceptate, în caz contrar refuzate respectiv combătute.

Numai în urma unor astfel de discuții am putea ajunge la fișe pedagogice din ce în ce mai perfecționate, *chiar cu schimbarea autorilor.* Dar

așa cum s'au schimbat fișele și autorii lor în timpul din urmă, este lucru și neserios și nedemn de o lucrare atât de importantă.

În ce privește restul Art. citat nu ne mulțumește nici pe noi, cari suntem perfect de acord cu intențiile lui. Și iată de ce :

1. Reese din ord. de care ne ocupăm, că Min. a luat cunoștință, că unele persoane au contrafăcut sau rezumat fișa pedagogică lipărită, din încredințarea Ministerului, de Casa școalelor și că atari fișe și carnete au fost plasate la multe școli.

2. Față de această constatare mai reese din ordin că Min. vrea să ferească de rigorile legii pe toți cei cari au contrafăcut sau rezumat fișele sale.

Aceasta n'o mai înțelegem. De ce să ferești de rigorile legii pe acei cari au călcat legea, „realizând astfel beneficii personale”. Și tocmai Ministerul să-i ferească de rigorile legii, care are datorința de a supraveghea justa aplicare a legilor.

Ne vom putea crește astfel cândva o generație sănătoasă ?

Ordinul e pătruns mai mult de spiritul evanghelic : Nu voesc moartea păcătosului, ci să se îndrepteze și să fie viu... — decât de rostul exemplului ca mijloc de educație a generațiilor tinere.

Vom vedea, dacă autorii vizați sunt atât de cucernici ca să înțeleagă avertismentul evanghelic.

3. Nu suntem însă lămuriți nici prin acest ordin dacă fișa personală a inst. de psihologie din Cluj se poate introduce și în școalele primare sau nu.

Dacă totuși Ordinul Nr. 175.478—1935 ar putea produce nemulțumirea îndreptățită a unor oameni sincer doritori de mai bine, ceea ce repetăm, nu e cazul autorilor, din ultimul timp, a fișelor și în general, dacă există legi și ordinațiuni, cari ar putea fi considerate de oamenii de bine ca potrivnice spiritului vremii sau logicei, e bine să recunoaștem, că în cea mai mare parte acele legi sau ordine caracterizează o parte a societății pentru care ele au fost făcute și date și prin urmare ele își au rostul lor bine precizat și de mare importanță pentru educația cetățenească.

Ce folos însă, dacă nu toate legile se aplică și mai ales dacă se caută a se feri de rigorile legii — cei vinovați ?

Teodor Mariș.

CĂRȚI

Gheorghe Comicescu, Doctor în filosofie dela Universitatea din Cluj. Master Of Arts dela Universitatea Columbia New-York: Realizări și tendințe în școala americană contemporană.

Dl. prof. Gh. Comicescu, prin publicarea lucrării *Dsale*, a făcut un serviciu nespus de mare oamenilor de școală dela noi. Dacă mai adăugăm la simpla informație ce ni-o poate da o lucrare ca a Dlui Comicescu și felul *Dsale* de a lucra — scrutaător cu cea mai mare stăruință până în cele mai mici amănunte a celui mai curat adevăr, obiectivitate demnă de toată încrederea — atunci valoarea lucrării Dlui Comicescu ca izvor de informații și sugestii de organizare a învățământului este neîntrecută în literatura noastră pedagogică.

O constatare foarte prețioasă, ni se pare nouă, este aceea pe care Dl. Comicescu o face asupra *Dsale* și pe care ni-o comunică în prefața lucrării: „*Studiind institutele de educație din America, ai impresia că odată cu ele abia începi a cunoaște și pe acele din țara ta proprie.*” Am considerat această sinceră constatare ca prețioasă pentru că este în același timp garanța temenicii informațiilor pe cari ni le va da autorul. Cine nu pierde contactul cu realitatea numai acela se poate informa precis și poate interpreta fără alunecări și exagerări datele experienței sale.

Anticipând aceste considerațiuni generale asupra operei Dlui Comicescu, de data aceasta vom înfățișa câteva din aspectele educației învățământului american.

Este cunoscută în general deosebirea dintre sistemele de educație și organizația învățământului american și sistemele de educație și organizarea învățământului nostru. În concret vorbind chiar oameni de școală fiind nu putem da indicațiuni nici aproximative unui copil venit din America înainte de terminarea studiilor, în ce fel de școală și în care clasă și-ar putea continua studiile în școlile noastre.

Aceasta este prima grijă a Dlui Comicescu să ne explice și motiveze caracterul specific al pedagogiei americane.

Cunoașterea psihologiei poporului american, ca o condiție a posibilității de caracterizare a educației, ne spune Dl. Comicescu, prezintă serioase dificultăți față de psihologia popoarelor Europei, unde viața fiecărui popor se desfășoară în cadre geometrice.

Viața americană este extrem de bogată în forme de expresie, este plină în același timp de contradicții. Acolo cea mai frecventă regulă în manifestarea vieții este abaterea dela regulă.¹⁾

¹⁾ Gh. Comicescu: Realizări și tendințe în școala americană contemporană pag. 3.

Visul americăii, spre deosebire de scopul educației popoarelor de pe continentul Europei, este să asigure, prin educație, o complectă egalitate de oportunități copiilor, potrivit abilităților cu cari i-a înzestrat natura.

În America anticipația gândirii nu e o condiție necesară pentru faptă. „Când vrei să faci un lucru, nu-ți frământa gândul cu pianuri, ci fă-l într'un tel oarecare, pentrucă viața nu e nici intelectuală nici critică viața e realitate aspră.” (Emerson.)²⁾

Ideea, care subliniază întregul concept pedagogic american este ideea democratică. Ideea de egalitate, în America, spune Dl. Comicescu, a primit un înțeles moral înalt, acela al egalității de oportunități pentru fiecare, spre a-și putea desvolta la maximum virtualitatea ființei sale.

Deaceea școala americană este înființată de către popor, pentru popor și controlată de popor spre a satisface trebuințele simțite de popor.

Educația cade în sarcina proprietății, care este impusă deosebit pentru acest scop. Părinții copiilor n-au obligații fiscale față de școala primară și secundară.

Sumele cheltuite pentru educație sunt considerate ca o investiție pe termen lung, al cărei rezultat va fi o mai bună stare socială sub toate rapoartele și deci și o sporire a proprietății sau și ca o rambursare din partea proprietății, asupra valorilor deja primite prin mijlocirea educației.

Datorită spiritului practic al americanilor, și în domeniul educației, ei au reușit să realizeze o pedagogie științifică bazată pe matematică în locul unei pedagogii metafizice orl de inspirație. Au realizat efectiv individualizarea învățământului și principiul democratic în lumea valorilor, considerând egale toate aptitudinile, neindreptându și atenția numai asupra oamenilor cu aptitudini superioare, ci preocupându-se de ridicarea succesivă a masei.

Au înlocuit școala abstractă, pregătitoare pentru viață, cu o școală concretă a vieții însăși

Au izbutit să aibă generații de școlari robusți sănătoși activi și fericiți.

Au realizat ridicarea omului comun la nivelul civilizației, făcându-l să aprecieze bunurile și să se folosească de ele.

Aceste sunt câteva aspecte generale din educația americană. Aceste aspecte cari deosebesc esențial școala americană de cea europeană, se datoresc curajului poporului american cu care a pornit la găsirea școalei care îi trebuie. Americanii n'au ținut seamă de dogmele pedagogiei clasice nici de principiile speculațiunilor teoretice ci s'au condus exclusiv de necesitățile poporului și au ajuns să realizeze întâiu cele mai frumos sunătoare principii ale pedagogiei contemporane, pe cari Europa în cea mai mare parte le cunoaște încă și azi numai ca teorii.

²⁾ O. c. pag. 7.

REVISTE

Cetatea albă an. III Nr. 2. din Oct. 1935. D. N. Țane publică sub titlul: *Coeficientul de robusticite al copiilor noștri* datele cercetărilor Dsale în această direcție. Intrucât de fapt coeficienții de robusticitate ai copiilor noștri nu corespund cu coeficienții de robusticitate stabiliți de Mayet, ba fiind între ei mari deosebiri fapt pe care l-am constatat și noi, rezultatele Dlui Țane prezintă pentru cercetătorii dezvoltării fizice a copilului român un *sprijin foarte prețios* și ca atare sunt bine venite și bine primite.

Pentru a veni în ajutorul cetitorilor noștri, cari sunt azi și cercetătorii fizicului și sufletului copilului român redăm:

I.

Coeficienții de robusticitate pentru copiii României, indiferent de originea etnică

Vârsta în ani	Băieți de		Fete de		Indiferent de mediu de trai	
	țară	oraș	țară	oraș	băieți	fete
6	—	35,78	—	35,50	35,78	35,44
7	35,18	37,77	36,98	38,18	36,18	37,44
8	36,05	37,38	37,32	37,21	36,35	37,28
9	37,02	38,04	38,53	37,71	37,16	38,44
10	37,36	38,69	38,94	38,38	37,65	38,78
11	37,18	39,52	39,51	38,39	37,44	39,37
12	37,42	37,51	39,06	37,97	37,43	38,99
13	37,78	—	38,52	—	37,69	38,58
14	36,27	—	36,32	—	36,34	36,32
15	35,57	—	30,84	—	35,63	30,87

II

Coeficienții de robusticitate pentru Români, Ruși, Germani și Bulgari

Vârsta	Români		Ruși		Germani		Bulgari		C. R. sta- bilit de Mayet
	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.	
7	36,16	37,38	32,82	35,72	36,35	47,29	34,88	36,—	42
8	35,82	37,50	35,56	37,20	39,76	42,16	35,37	38,48	43
9	36,64	37,82	35,77	38,40	31,92	39,60	35,64	36,22	43
10	37,02	38,43	37,15	37,60	36,97	39,84	37,47	38,33	42
11	37,64	39,10	35,28	38,45	38,83	41,46	36,76	40,69	43
12	35,90	38,20	36,45	36,—	46,44	40,04	36,86	39,25	44
13	38,23	38,09	—	—	37,99	38,63	20,80	—	45
14	—	—	—	—	31,87	38,76	—	—	48

Cu permisiunea dlui Țane noi mai mărturisim „o leacă“ de îndoială anume: Deși numărul băieților și a fetelor dela țară studiați este foarte frumos 12.367 totuși, fiind ei mai toți din județul Cetatea-Albă, Oare tablou dela pag. 24, reprodus de noi sub I., poate purta titlul:

Coeficienții de robusticitate pentru copiii **României** etc.

În orice caz dacă și numai ca temei de comparație vom putea utiliza datele dlui Țane, valoarea lucrării dsale nu scade cu nimic. În cazul acesta datele pe cari ni le prezintă, formează o parte a C. R. a copilului Român, la care putem ajunge, dacă lucrarea Dlui Tane va avea imitatori în toate regiunile țării noastre.

Comunicări Oficiale.

Rev. școlar No. 5721 - 935 recomandă a se cumpăra pentru bibliotecă și amatori lucrarea Dlui V. Lovinescu—Rădășeni jud. Baia — *Călăuza Generală a Pomicultorului*, care intrupează în amanunt toate cerințele privitoare la intensificarea, perfecționarea și valorificarea pomiculturii române. Costul celor 15 broșuri 112 lei.

Rev. școlar No. 5658 - 935 Anunță că Dl. *Dr. Aurel Goșman* avocat și ziarist Cluj (Reg. Ferdinand No 110) a tipărit o lucrare cu titlul : *România și revizionismul maghiar*, care n'ar trebui să lipsească din casa nici unui intelectual român. Costă 100 lei se trimite pe rambursă, fără spese în plus.

Rev. școlar No. 5333 - 935 comunică ord. Min. No. 175861 - 935. Sumele provenite din rabatul acordat cărților de școală să nu se trimită B. N. individual de fiecare învățător, ci să se totalizeze cel puțin pe școli și apoi să se depună, spre a ușura operațiunile de contabilizare.

Rev. școlar No. 5454 - 935 comunică ord. Min. No. 174725—935 care dispune ca pentru obținerea titlului definitiv și înaintare la gr. II în învățământul primar învățătorilor dela școlile speciale de debili mintali, nu li se cer condițiile prevăzute în alin. A. B. C. D. E. și F. ale art. 116 și 119 din legea învăț. primar din 1934, ei obțin titlurile de sus, numai în urma examenului ce-l vor da. Tot aceste despoziții se aplică și în vederea înaintării la gr. I a învățătorilor dela aceșie școli.

Rev. școlar No 5166—935 obligă corpul didactic primar a da tot concursul Dlor ingineri silvici la lucrările proiectate în campania ofenzi-vei agricole.

Rev. școlar No. 5200—935 comunică ord. Min. Sănătății No. 61920—935 care interzice c. lectarea capacelor de cutii uzate de chibrituri. precum și premiile înființate în schimbul acestor cutii. Aceasta pentrucă colec-tare cutiilor este dăunătoare sănătății.

Rev. școlar No. 5405—935 cere învățăturilor cari la 1 Apr. 1936 implinesc un nou termen de gradație ca până la 1 Nov. să înainteze cerere în acest scop arătând : Numele și pronumele, localitatea unde-i titular, gra-

dațiile ce le are (vechime, militare) data numirii ca titular, timpul servit ca suplinitor, demisii, concedii, stagiu militar, data aprobării ultimei gradații și și ce gradație împlinește.

Rev. școlar No. 533—935 comunică ord. Min. No. 174276—935 care recomandă următoarele cărți ale Dlui *Mihail Lungianu* scriitor: 1 Povești 50 lei și 2 Alte povești 40 lei editate de „*Cultura Românească*” București str. Pitagora No. 18.

Rev. școlar No. 5407—935 comunică circulara Prefecturii No. 22066—935 care cere ca preoții la sfârșitul predicii să spue câteva cuvinte despre circulație și modul cum se pot evita accidentele de automobile.

Tot asemenea, în toate școlile, începând cu grădurile de copii să se facă educație pentru ca copiii să fie preveniți și să știe cum să iasă în șosele, cum să traverseze o stradă, cum se coboară din căruță sau autobus.

Aceasta pentru a se evita accidentele mortale cari în 95% nu sunt produse din vina șoferilor.

Rev. școlar Arad comunica ord. Min. No. 192711 - 935 prin care se revoacă ord. N. 161186 din 5. IX privitor la ținerea cursurilor alternativ săptămânal la școlile primare. O serie de copii va veni dimineața, și altă serie după masă, prin bunăînțelegere. Nr. Revizoratului 5911—935.

Rev. școlar Arad. Ord. Min. No. 189689 - 935 a luat dispoziția, că grădinițele de copii cu 2 posturi al căror local nu permite funcționarea pe zile întregi, se funcționeze un post dimineața și altul după amiază fără alternare.

COMUNICAT

Printre membrii corpului didactic din orașul și județul Arad este lansată știrea că Revizoratul școlar ar fi cauza că învățătorii nu și-au primit gradațiile scadente.

Față de această știre tendențioasă dăm următoarele lămuriri. Încă în Inna Decembrie 1934 ni s'a cerut dela Minister să înaintăm tabloul învățătorilor cu gradațiile scadente pentru a fi aprobate și trecute în buget. În termenul cerut s'a înaintat de noi tabloul cu gradațiile scadente deodată cu bugetul exercițiului 1935—1936. Cu No. 10.297 1935, al Inspectoratului școlar Timișoara la data de 25 Iunie, am primit tabloul cu gradațiile aprobate. Potrivit ordinului primit am compus statele de plată suplimentare pe timpul dela 1 Aprilie—31 August în care s'au trecut atât gradele cât și gradațiile aprobate.

Aceste state ni s'au remis pentru a compune alte state numai asupra gradațiilor fără înaintările în grad.

Am făcut din nou state suplimentare cu începere dela 1 Aprilie—31 August înaintându-le la 16 August 1935.

Inspectoratul școlar la timpul său le-a înaintat On. Minister pentru aprobare.

În urma acestor lucrări, la 25 Octombrie 1935 am primit ordonanțarea acestor gradații ale învățătorilor urbani dar numai pe luna August 1935. Ceeace s'a și achitat, iar pentru județ am primit un credit de 14 lei per ora luna August 1935.

Vestea lansată între învățători că revizoratul de Arad n'ar fi înaintat

deloc state de gradații și că nu s'ar afla la Minister nu sustă, deoarece este probă vădită că sunt deja și ordonanțate pe 1 lună.

Rugăm pe Domnii colegi a se abține de astfel de vești nebazate și a nu le mai lansa fără temei.

Revizor școlar,
ss. *Lazăr Igoișan.*

Șeful serviciului,
ss. *Teodor Tundre.*

Redacționale.

Dlul I. Vârtaclu Covăsiși. Revista noastră numindu-se Școala *Vremii*, dela începutul apariției sale a căutat să-și informeze cetitorii asupra tuturor problemelor cari, în domeniul educației, sunt reclamate de spiritul *Vremii*.

Acesta fiindu-i scopul, fixat dela întemeierea ei, este foarte natural ca propunerea Dstă să fie nu numai acceptată ci *cu mare bucurie acceptată* întrucât problema, care vă preocupă este una din recentele probleme de educație în țara noastră.

Vă rugăm însă un lucru, tocmai pentru că problema de care vă ocupați este recentă de tot, să considerați cetitorii noștri ca neinițiați în problema „Străjăriei” — onoare excepțiilor, cari cu siguranță vă vor da tot concursul, dupăcum este și dorința Dstă — și atunci să ne arătați *metodic ceea ce este specificul acestei instituții de educație*: felul de organizare, programa de lucru, etc., nu generalități, ci concret, practic ce e de făcut și cum să se facă.

Amănunțele și realizările practice interesează și ajută pe cine vrea să se informeze asupra problemei.

Aducând acest real serviciu cetitorilor noștri, și problemei educației naționale puteți conta pe toată ospitalitatea revistei noastre.

Dnei Elena Marinescu Celalalt articol va apare în numărul viitor.

Dlul Simion Rusceac. Nu putem anunța apariția cărților pe cari noi nu le-am văzut.

Dlul Ambrosiu Blăgăilă Dorobanș. Ne bucurăm de hotărârea luată. Nu uita, că în muncă e fericirea.

Dlul I. D. Ungureanu Arad. Oricât ne-am bucura de colaborarea Dstă, nu putem publica recenzia trimisă, pentru că nu putem renunța la principiul pe care ni l-am impus *de a nu admite ca „Școala Vremii” să degenereze într'un organ provocator de resentimente și înurăbire între învâțătorii județului Arad.*

Critică da, se poate face, dar *să se critice opera autorului nu persoana lui.* Apoi critica să fie obiectivă, să se vadă din ea dorința de mai bine, de a lămuri problema sulevată de cineva, dar nu plină de ascuțisuri și împunsături la *persoana autorului.*

Încât privește teama Dstă de a fi apreciat în privința culturii ce o posedată pe baza lucrării ce ziceți că ați recenzat-o, noi credem că puteți fi de tot liniștiți, așa ceva n'are să se întâmple, deoarece toată lumea știe, că articolele publicate în oricare revistă și așa și în revista noastră angajează

„în întregime“ și „exclusiv“ numai pe semnatarii lor, cari răspund de fond și formă.

Alteceva produce aceea de ce te temi Dta, Dle Ungureanu, adică înjosirea prestigiului unei reviste și a tagmei care o susține, aceea este **natura problemelor ce se discută în revistă**. De ex. „Halatul în educație, cum ni s'a trimis nouă un articol.¹⁾ Firește nu l-am publicat pentrucă era *indecent* scris și apoi lăsa să se înțeleagă că cel puțin unii educatori sunt lipsiți de o disciplină mai superioară, ca să nu întrebuițăm o expresie mai aspră, deși s'ar potrivi mai bine.

Articole de această natură da, înjosesc prestigiul revistei și a tagmei. Dar aici trebuie să intervină redacția cu dreptul ei de selecționare și să apere prestigiul amenințat *prin aruncarea la coș a art. celorlalte de această natură*.

Dar că cineva scrie un articol, în cadrul programului revistei, decent obiectiv mai bine sau mai slăbuț și-l iscălește nu angajează decât pe autor.

Dlui I. Vârsăndan : Poezii nu publicăm.

¹⁾ Vezi „Școala Vremii“ Nr. 4 934, la Posta redacției.

BiMiteca Palatului Cultural

Arad

P. Cultural